

ETNOMUZIKOLOGIJA

O hrvatskim rômarskim bistričkim popijevkama iz Međimurja

(Nastavak)

MUKA BOGA, GOSPODINA

Umjereno (♩ = 74)

Mu-ka Bo-ga, go - spo - di - na,
 Jê - zu - ša drá - go - ga Si - na,
 ko - ja je tak po - pi - sa - na,
 sve - mu svê - tu na glás dá - na.

1. Muka Boga, gospodina, Jêzuša drágoga Sina, koja je tak popisana, svemu svêtu na glás dána.
2. Jêzuš se vu vrtu molil, s krvávim se pôtom pôtil. Judaš pak je došel s vojskom, izdajnički jega kušmol.
3. Hâhari ga pograbili, vučeniki ostavili, svezanoga otirali, do Kajfaša dopelali.
4. Onu noč je kruto trpel, vnôge špote pluske prijel, v jutro dale ga tiraju, Pilátušu v ruke daju.
5. Oh, gdê jesi, mila Mati, hodi Sinka poiskati, hâharom je došel v ruke, otpelan na teške muke.
6. Ondaj došla Bôžja Mati, začne plačuč spítavati: "Dráge žene i ví muži, moje srce k vam se tuži.
7. Sineka su mi vlovili, ne znam dê bi ž jim ve bili." "Ovdí ga videti moreš, al, mu nikaj ne pomoreš!"

8. Tužna Mati ide dale, najde meštre tam koláre: "Oj, kolári, kaj dêlate? Komu križa zgotovlate?"
9. Ovak su joj povêdali, vêkšu žalost joj zavdali: "Jednoga su vulovili, bodo ga na križ prebili."
10. Spravila se iti dale i kováče meštre nájde: "Oh, kováči, kaj dêlate? Komu čavle zgotovlate?"
11. Oni su joj govorili: "Jednoga su vulovili, čavle za jega kovamo, imena mu ne znamo."
12. Dale su joj povêdali, vêkšu žalost s têm zavdáli: "Jednoga očejo raspet, na križu bô môral vumret."
13. Tužna ide kak grlica, suzami polêva lica: "Dê si, dê si, Sinek mili? Kaj su te tak opsudili?"
14. Do dvora Piláta dôjde i zaprta vráta nájde. Svêti Ivan k Majki teče i turbno ovak reče:
15. "O, Marija, tužna Mati, moram ti ve na glás dati, nebreš poznat Meštra moga, lublenoga Sinka svoga.
16. Kruto su ga zbičovali, svêto têlo so zdrápali, korunili i pluskali, pak soldátom v ruke dáli."
17. Kad je Sinka zagledala, žuhko se je rasplakala, rêči nêje mogla rejči vu prevelkoj svoj nesreči.
18. I Jêzuš je Majku spazil, Ivanu na skrb ostavil: "Ovo ti je Majka tvoja, drági Ivan lubav moja."
19. Jêzuš s križom opteršeni Otkupitel naš lubleni išel na brêg Kalvarije, zbijen, zmôčen Sin Marije.
20. "Raspni, raspni!" čul se je krič. Križ na plêča i ošter bič, naj na križu bude vmorjen, na Golgoti gori zdigjen.
21. Na križ su ga položili, rôke, noge môm prebili, vumiral je kak ovčica najpravičnêši za krivca.
22. Bog je vumrl za dušice i za naše se krivice, potlam mrtvog s križa zêli, vu grob novi nutri dêli.
23. Toči suze Majka Boga, za svog Sinka jedinoga, a za nas je trpel muku i podnesel smrt je žuhku.
24. Spomêni se grêšna duša i ti, navek na Jêzuša, na Mariju kaj trpêla dok na svêto je živela.
25. Ovo veječ put premišlávaj i vu srcu obdržávaj: "Jêzuš je na križu vumrl da bi sêm nam nebo otprl!"
26. Grêhov strgal je verige, mentuval nas se kaštige! O, Jêzušek, bodi faljen na se vêke vekov, amen!

SVĚTOM KRIŽU*

(Napjev kao kod "Vesel'te se i radujte")

Oh, den lèpi, pun radosti kršćenikom došel je,
ar križ svèti vu svètlosti den denèšji najden je.
Križa nêgda poganini hoteli su imati
i Jelèni cesarici 'z ruki jèni fkrej zeti.

Štimal se je král Kozroaš z vojske svoje jákostjôm,
gizdal se je s perzijanskom krive vère lutostjôm.
Vudril z svoji je šeregi, Egiptum su prevzeli,
ondaj pak su z opšanostjum bêžat nazáj môrali.

Ufal se je da za boga jega spozna Afrika,
štimal k tomu da Jelèna križa jemu spravila.
Al' Jelèna ne da križa kaj ga mêla Perzija,
ar sakomu kršćeniku križ je dika velika.

Zbira vojsku Heraklijuš, kaj pretejče Kozroa,
ž jim se zišel i potukel pri potoku Figrija.
Velku stisku je zadával sêm jegovim šeregom,
zél je križa nevênikom, povrnul kršćenikom.

Naj se diči ovo mèsto, z svètim križom prezmožno,
skup i z luctvom štèro ovdí pred križom je správlèno.
Križ naj čuva vèrno bráni, nas i naše domáre,
naj prekriži na se stráni naše pole i gore.

Záto, vèrni Medjimurci, Jèžušu se molimo
da po jegvom svètom križu si skup v nebo dojdemo.
Vi ste križa v polu, gori, kre pôtov postavili
i tak vèrnost svètoj cirkvi cêlom svètu skázali!

Ostanimo vèrni križu za žívlèja do smrti,
ž jim nam hoče Jèžuš drági vráta neba otrpi,
dê bodemo z sèmi svèci lice Boga glèdali.
Svet, svet, gospon Bôg Sabaot, na se vèke spêvali.

SIMO OČI, SIMO SRCE

Umjerenost (♩ = 66)

Si - mo o - či, si - mo sr - ce,
gre - šèn čo - vek, sim še - tuj!

Ka - da i - deš mi - mo kri - ža,
svoj' - ga po - sla se men - tuj

1. Simo oči, simo srce, grêšen čovek, sim šetuj!
Kada ideš mimo križa, svoj'ga posla se mentuj
2. i poglèj na križnom drèvi Jèžuša raspètogá!
Nit' krivoga, nit' dužnoga vu vrtu prijètogá.
3. Vidiš jegvu svètu glávu s trjem okorujenu?
Glèj pod križum Majku drágu z meči su prebodenu!
4. Poglej ovo svèto lice s kim se nebo valuje,
štèro žele se dušice, a vès svèt nasladjuje!
5. Kak je grdo poplufvano, s pluskami se stučeno.
Kak je s krvjum oblèjano i s trjem sprepikano.
6. Poglej jegva svèta vusta, puna sih nasladnosti,
kak jih s žučjem pak i ocrtom napájaju soldáti.
7. Rôke, noge prikovane, a rebro prebodeno,
se kotrige potrgane, têlo kruto zmučeno.
8. Krv rumena curi doli z jegvog srca svètogá,
si ga kunu i mrcváre, nêma svoj'ga nikoga.
9. Pak kak moreš tó glèdati, niti suze spustiti,
Bôže muke preštímáti, niti biti v žalosti?
10. Čutiš kak se zemla stèple od stráha prevèlkoga
videč da Bog smrt podnáša za čovèka grêšnoga.
11. I nebo je potèmnèlo, cirkvam zidi pokali,
preinuči pravedniki z grobov vum su stajali!
12. Sá nárava toga svèta bila je vu žalosti,
sam ti čovek, Bôže dète, i dale si v jálnosti.
13. O, ti grêšnik, v svojem srcu trdeši od kamena,
zakaj se spokorit nêčeš glèdeč mrtvog Jèžuša?
14. Došla bu ti skrádja vura pehara prežuhkoga!
Koga budeš ondaj prosil kaj ti svoju milost dá?
15. O, hiti se na kolena, ti nesrèčen zemle stvor,
proti križu se obrni, tvoj Spasitel tam je gor'!

(Nastavak slijedi)